

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆς 11 - 6 - 1979

Σεβαστέ μου Διδάσκαλε

Ὅπως τυχαίως ἐνημερωθῆν ἐπὶ τὴν βράβεισιν Σας ὑπὸ τῶν ΡΟΤΑΡΙ Διὰ τῶν ἀπονοκῶν εἰς ἡμᾶς ἐν εἰδικῇ τελετῇ τοῦ Ἀργυροῦ Μεγαρχίου Αὐτῶν. Λυπούμαι εἰλικρινῶς διότι δὲν μοι παρεσχῆθη ἡ δυνατότης, νὰ ἐνωσω καὶ τὰ ἑδωκῆ μου χειροκροτήματα μετὰ τῶν παραστάτων εἰς τὴν τελετὴν, ἀλλ' ἔστω καὶ κατόπιν ἐορτῆς, παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τὰ πλεον εἰλικρινῆ εὐχαρητήρια διὰ τὴν μικρὰν ἀμοιβὴν ἔναντι τοῦ μεγάλου τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον προσφέρετε.

Πιστεύω μοι εἰλικρινῶς, ὅτι διὰ τὴν πομπωτικὴν δράσιν Σας καὶ τὴν ἄξιαν τοῦ προσφερθέντος καὶ προσφερομένου ἔργου Σας, ἀνέμενον πομπωτικὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἀνταξίαν πρὸς τοῦτο βράβεισιν, πρὶν ἔχει ἀποδειχθῆ, ὅτι κατὰ κανόνα, τὰ παράσημα καὶ οἱ τίτλοι ἀπονέμονται οὐχὶ πλεον εἰς τὰς ἄξιαι, ἀλλὰ διὰ νὰ δημιουργοῦν ἄξιαι. Βεβαίως ὑφίστανται καὶ αἱ ἐξαιρέσεις διὰ νὰ ἐπιβεβαιωθῶν τὸν ἀνωτέρω κανόνα. Μία τῶν ἐπιτυχιστῶν ἐξαιρέσεων εἶναι ἡ ἀδιαμφισβήτητος προσωπικότης Σας ἥς τυγχάνω εἰλικρινῆς θαυμαστίου

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ πιστεύω ὅτι αἱ πνευματικαὶ ἐργασίαι,
αἱ ἀποβέμουςαι εἰς τὴν ὑφέξειαν τῶν Ἰαῶν, εἶναι ἀτίμητοι
καὶ τοῦτο διότι δὲν ὑπάρχει τιμὴ ἐξισορροπίᾳ τῆς ἀξίας τῶν
ὅς ἀνταμοβαί δια τὸν πνευματικῶς προσφέροντα εἶναι, ἀπ'
ἑνὸς μὲν ἢ ἱκανοποίησις ἐξ' αὐτῆς ταύτης τῆς προσφορᾶς
του, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἢ ἱκανοποίησις ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως
τῆς προσφορᾶς του. Τὴν πρώτην ἐργάσαν ὄλοι οἱ προσφέ-
ροντες, εἶναι δευτέραν ἐλάχιστοι. Ἀλλοίμονον ὄμως εἰς τὸν
ἄνθρωπον (ἐρευνητὴν) εἶναι ἐξαρτᾶ τὴν προσφορὰν ἀπὸ τὴν
ἀναγνωρίσιν. Τότε δὲν ἀρνεύεται δια νὰ προσφέρῃ, ἀλλὰ
δια νὰ καρπωθῆ. Ὅμως ὁ ἀποβέμων εἰς τὴν κάρωσιν
ἀποβενούται τῆς θουγίας ἢ τῆς συνιστάται ἀποκλειστικῶς
καὶ μόνου εἰς τὴν προσφορὰν.

Διδάσκαζε

Ἡ ἀπιστοσύνη τῆς παρούσης δὲν ἐξυπηρετᾷ ποῖον τινα
σκοπιμότητα. Δὲν ἀποτερεῖ οὔτε προσφορὰ θυμιάματος καὶ
λυθωντοῦ εἰς τὸν θωκόν τῆς κοτακίας, οὐδέ ἀποβρί-
παι εἰς ἐγγραφὴν ὑποδίκης εἰς τὴν εὐνοσίαν ἑαυ. Ἀυτὸς δὲ
εἶναι προῖόν ἀδύου ἀγάμης, προέχεται ἐξ' αἰγκρινουῦ
ἐκτιμῆσεως καὶ πατριωτικῶ ἐνδουσιασμοῦ, πιχέται ἐκ
βαδύτατου σεβασμοῦ καὶ εἶναι ἀπόρια ἀνιδιοτεροῦ
θωκασμοῦ πρὸς τὸ Σηριουργικῶ σπινθηροβοζόν πνεῦμα ἑαυ.

Δράττομαι τῆς εὐκαρίας νὰ ἑαυ συγχαρῶ ἐμῆς δια τὴν
ἱπποτικὴν στανὴ καὶ ἀπαντασὶν ἑαυ εἰς τὸ σπῆσιον τῆς ἐμφερῆδος
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΑΙΚΗΣ ΔΙΑ Τὴν μὴ πρὸς τῆς ἑαυ
εἰς τὴν θεμελιώσιν τοῦ νοσοφορίου. Εἰς τὸν ἐυθῆτον
τῆς ὡς ἄνω ἐμφερῆδος ἐνεχείρηται ἐπιτοκῆν ἢ ἀντι-
γραφον ἑαυ ἐσωκρίω, πρὶν παρ' ὄλου τῶν ἰσοχῆς